

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 Mal 205778 23 Gž
Novi Travnik, 21.12.2023. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Trifković Denisa kao predsjednika vijeća, Kokić Edvina i Islamović Alme kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja O.Ć iz Z. , zastupan po punomoćniku Milanović Aleksandru, advokatu iz Banja Luke, protiv tuženog D.D ,..., B. , radi naknade štete, vrijednost spora 2.620,24 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljene protiv rješenja o troškovima postupka sadržanog u presudi Općinskog suda u Travniku broj 51 0 Mal 205778 22 Mal od 15.05.2023. godine, u sjednici vijeća održane dana 21.12.2023. godine donio je sljedeće

RJEŠENJE

Žalba tuženog se usvaja, te se presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 Mal 205778 22 Mal od 15.05.2023. godine, u dijelu odluke o troškovima postupka, preinačava tako da se:

- tuženi obavezuje da tužitelju, umjesto iznosa od 2.365,50 KM, naknadi troškove postupka u iznosu od 1.060,54 KM,
- zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.304,96 KM tj. preko dosuđenog iznosa, odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 Mal 205778 22 Mal od 15.05.2023. godine tuženi je obavezan da tužitelju isplati iznos od 1.725,15 KM, na ime naknade materijalne štete, sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana 13.06.2022. godine, pa do konačne isplate, te da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.365,50 KM. U stavu II izreke odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu novčanog iznosa od 280,80 KM sa PDV-om na ime troškova zastupanja u vansudskom postupku.

Protiv rješenja o troškovima postupka sadržanog u prvostepenoj presudi, žalbu je blagovremeno izjavio tuženi, zbog povrede pravila postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je tuženog obavezao da tužitelju naknadi troškove postupka u visini od 100 % potraživanog iznosa, zanemarujući uspjeh tuženog, jer je tužitelj sve do glavne rasprave potraživao iznos od 2.620,04 KM, da bi na glavnoj raspravi smanjio zahtjev i potraživao naknadu štete u visini od 1.725,15 KM. Odluku o troškovima postupka pobija i u dijelu u kojem su određeni troškovi i nagrada punomoćniku za odsustvo iz kancelarije za vrijeme putovanja. Poziva se i na sudsku praksu u pogledu načina odmjeravanja troškova postupka, te predlaže da sud uvaži žalbu i pobijano rješenje preinači tako da troškove tužitelja odredi srazmjerno uspjehu u postupku, te odbije zahtjev u dijelu troškova prevoza i odsustva punomoćnika za vrijeme putovanja. Traži i naknadu troškova postupka u vidu sudske takse na žalbu.

Tužitelj nije podnio odgovor na žalbu.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05,19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Predmet spora u postupku koji je vođen pred prvostepenim sudom bio je zahtjev tužitelja za isplatu naknade materijalne štete nastale na njegovom vozilu marke Mercedes usljed saobraćajne nezgode koja se desila dana 13.06.2022. godine, a koju je skrivio osiguranik tuženog, sa kamatama i troškovima postupka.

Pravilno se žalbom ukazuje da je tužitelj od podnošenja tužbe, pa sve do glavne rasprave potraživao iznos od 2.620,04 KM, da bi na strani 3. zapisnika sa glavne rasprave održane dana 06.04.2023. godine smanjio navedeni iznos potražujući naknadu štete u visini od 1.725,15 KM.

Stoga se dalje osnovano žalbom pobija odluka o troškovima postupka, te da je troškove trebalo odmjeriti prema uspjehu u fazama postupka, a ne prema konačno postavljenom zahtjevu.

Iz oblagloženja pobijane presude proizlazi da je tužitelj potraživao naknadu troškova za angažovanje advokata kao punomoćnika za sastav tužbe, zastupanje na pripremnom ročištu i na glavnoj raspravi u iznosima od po 280,80 KM, naknadu za odsustvo iz kancelarije 60,00 KM x 10 sati + PDV 17% iznos od 702,00 KM, troškove prevoza na relaciji Banja Luka-Travnik-Banja Luka, 100 km u jednom pravcu ili oba 200 km a što uz dva dolaska punomoćnika iznosi ukupno 400 km pomnoženih 35 % cijene benzina od 2,51 KM (400km x 2,51x0,35) što čini ukupan iznos od 351,40 KM+PDV 17% što ukupno čini 411,10 KM, troškovi vještačenja iznos od 250,00 KM, te troškove sudske takse na tužbu u iznosu od 80,00 KM i na presudu u iznosu od 80,00 KM, što ukupno iznosi 2.365,50 KM.

Uspjeh tužitelja u odnosu na troškove po tužbi i u fazi pripremnog ročišta iznosi 65,84 % (1.725,15 KM : 2.620,04 KM x 100), pa tužitelju u odnosu na ove faze postupka pripada pravo na naknadu troškova postupka za angažovanje punomoćnika u ličnosti advokata u iznosima od po 184,87 KM (280,80 KM x 65,84 %), dok u odnosu na fazu glavne rasprave uspjeh tužitelja iznosi 100 %, pa mu u odnosu na ovu fazu postupka pripada pravo na naknadu troškova postupka za angažovanje punomoćnika u ličnosti advokata u iznosu od 280,80 KM.

Kada se na ove troškove dodaju iznosi na ime troškova vještačenja u iznosu od 250,00 KM, te troškovi sudske takse na tužbu u iznosu od 80,00 KM i na presudu u iznosu od 80,00 KM dolazi se do zaključka da je tuženi obavezan tužitelju naknaditi troškove postupka u iznosu od 1.060,54 KM.

Žalba dalje osnovano ukazuje da se prema odredbi člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku stranci priznaju samo troškovi koji su bili neophodni za vođenje parnice. Kako u sjedištu prvostepenog suda ima advokata koji su tužitelju mogli pružiti stručnu pravnu pomoć, troškovi koji su nastali angažovanjem punomoćnika u ličnosti advokata van sjedišta suda, a koji se tiču troškova prevoza na relaciji Travnik-Banja Luka i nazad, te naknada za odsustvo punomoćnika za vrijeme putovanja, po ocjeni ovog suda, nisu bili nužni i potrebni, bez obzira na pravo

stranke na izbor advokata na teritoriji cijele BiH. U takvom slučaju troškove prevoza punomoćnika van sjedišta suda padaju na teret stranke.

Ovakav stav ovaj sud je zauzeo u više svojih odluka, pa i u odluci broj 51 0 P 019894 12 GŽ od 20.02.2013. godine objavljena u Biltenu sudske prakse broj 57. za 2013. godinu (strana 76). Istovjetan stav je zauzeo i Ustavni sud BiH u odluci broj AP: 1757/06 od 14.10.2008. godine, te broj Ap-3184/17 od 22.05.2019. godine, a istovjetno pravno shvatanje zauzeto je i na Panelu za ujednačavanje sudske prakse od 30.01.2014. godine.

Zahtjev tuženog za naknadu troškova sudske takse na žalbu je odbijen, jer je taj zahtjev postavljen u odredivom, a ne u određenom iznosu kako to nalaže odredba člana 396. stav 2. Zakona o parničnom postupku. Osim toga, uspjeh tuženog bio je samo u odnosu na troškove postupka, dok je osnovni kriterij za odmjeravanje troškova postupka uspjeh u parnici, dakle u odnosu na meritum spora.

Iz navedenih razloga odlučeno je kao u izreci rješenja temeljem odredbe člana 224. stav 1. tačka 2. i člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća
Trifković Denis